

ZPRAVODAJ

Červen 2025

OKRESNÍ VÝBOR KSČM PRAHA-VÝCHOD

Červenec 2025 : porady Praha-východ:

Porada aktivu Praha-východ: **úterý 1. 7. 2025 od 15 hodin**

Jednání OV KSČM Praha-východ: **úterý 1.7. 2025 od 16 hodin**

v zasedací místnosti 153, 3. patro, Praha, Politických vězňů 9.

Soudružky a soudruzi,

dovolte mi nejprve poděkovat všem členům, kteří se zapojili do májových aktivit. Důstojně jsme si připomněli 80 let od našeho osvobození, a to nejen na území našeho okresu, ale i v Praze, kde se konaly akce zejména 9. května. Ve Zpravodaji je malý výběr z fotodokumentace, děkujeme i za všechny podklady.

Máme za sebou oficiální oznámení termínu voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Petr Pavel stanovil termín na 3. a 4. října 2025, vyšlo již ve Sbírce zákonů, takže již plně platí pravidla pro volební kampaň a jsou známy i všechny související termíny. Jak víte, KSČM nekandiduje samostatně, její členové kandidují na kandidátkách hnutí Stačilo! Kandidátka se již dokončuje, je na ní i řada zajímavých osobností. Středočeskou kandidátku vede Jana Bobošíková, máme na ní ale i jiná známá jména mimo KSČM – např. bezpečnostního analytika Jaroslava Štefce či herce Ivana Vyskočila. Zmocněncem Stačilo pro Středočeský kraj je

naš Ctirad Sáček, budeme samozřejmě řešit okrskové volební komise – pověřencem pro náš okres budu já.

V posledním měsíci se konala kromě veřejných akcí i celá řada jednání.

24. května se v Praze konala celostranická konference KSČM. Reportáž je uvnitř čísla.

Konalo se 16. května i 35. jednání VV ÚV KSČM. Žádné stanovisko se neprojednávalo, 16. 5. byla totiž další tiskovka Stačilo!, kde bylo představeno financování volební kampaně. Volby se řešily i na jednání VV ÚV KSČM - do 29. 7. se podávají kandidátní listiny, první volební debata bude už v červnu, od poloviny srpna proběhnou veřejné akce s programem, bude probíhat cca 2 dny ve větších krajích, jinak cca 1 den. Máme petici k F35, kterou můžeme využít již nyní. k petici F35 jsou i plakáty na petiční stánky i letáčky s argumenty. V červenci bude na základě mé připomínky do programu VV ÚV KSČM doplněna informace z krajských zastupitelstev, zároveň se bude řešit newsletter KSČM (souvisí s tím i web a aplikace), kterým nic měsíce neposíláme. Projednán byl materiál „*Vyhodnocení programového prohlášení 5koalice - nesplněné sliby*“, bude poskytnuto organizačním jednotkám. Diskutován byl návrh aktualizace dlouhodobého programu KSČM, byl pak předložen celostranické konferenci na vědomí (může schvalovat jen sjezd). Schváleny byly i návrhy na zmocněnce pro volby do PS PČR za hnutí Stačilo! - za Středočeský kraj Ctirad Sáček a náhradník František Švarc. V ekonomických záležitostech byla schválena Kupní smlouva na nemovitost v Třebíči ve výši 3,3 mil. Kč schválena (částku schválil již UV KSČM). Podána byla rovněž informace o situaci a.s. Futura - zasedalo představenstvo a dozorčí rada – minulý měsíc drobná ztráta, ale prostředky jsou na účtech přes 1 mil. Kč, eshop se stabilizoval s obratem kolem 20 tis. Kč měsíčně, jsou nová trička, funguje potisk stuh, 3% pokles prodejnosti Naší pravdy, je nová akce pro předplatitele, roz distribuovány kalendáře na OJ pro 2026, vydávají se nové knihy, představenstvo svolalo Valnou hromadu na 25. 6., schválen zástupce hl. akcionáře (s. Pěničková), 24. 4. rezignoval s. Posolda na člena představenstva, projednán nový návrh na s. Štefka. Projednána byla Informace ze služební

cesty na 2. Mezinárodní antifašistické fórum v Moskvě (zúčastnili se ss. Horák a Chaloupka). 36. schůze VV ÚV KSČM bude ve čtvrtek 12. 6. 2025.

Sešel se i VV KV KSČM, kromě jiného se řešila celokrajská kampaň proti zdražování veřejné dopravy až o 30%. Petici, která je i na webu KSČM ke stažení, ostatně můžete podepsat i elektronicky. Zdražení posvětila již i Rada Středočeského kraje a má ho projednávat Zastupitelstvo 9. června. Zdražení má platit od 1. 1. 2026.

Nelenili jsme ani my – 6. května se sešel náš okresní výbor. Po informacích z vyšších orgánů, kdy jsme schválili i výlep plakátů proti zdražování veřejné dopravy (ale bohužel se nepodařilo zrealizovat, neboť již byly vyhlášeny volby a plakáty se nestačily natisknout) a podporu 30.000 Kč na volební kampaň našeho kandidáta s. Štefka, jsme se zabývali aktivitami základních organizací Mukařov, Říčany, Úvaly. Probrali jsme Přehled plnění rozpočtu za 1Q/2025 - členských příspěvků bylo vybráno ~ 25 %, výdaje jsou vyšší v oblasti propagace strany, s tím se ale počítalo. Seznámili jsme se poslední činností Klubu českého pohraničí v okrese Praha-východ. KČP má v našem okrese 14 členů. Účastnili jsme se na akcích: leden – Anna Kvášová, únor – Stalingradská stuha, březen – 15. březen v Čelákovících, výročí narození kpt. Otakara Jaroše v Mělníku, květen – 1. Máj v Nymburku. O všech akcích se lze dočíst v Naší pravdě, Hraničáři a Zpravodaji. Připravili jsme rovněž Zpravodaj a shrnuli májové informace.

Soudružky a soudruzi, jde do tuhého. Čekají nás perné měsíce, které vyvrcholí na začátku října volebním aktem. Uvidíme, zda se po něm bude smát Fiala a jeho banda nebo ne. Pevně věřím, že nikoliv, že všem jemu podobným řekneme jednoznačně Stačilo!

Zdeněk Štefek, předseda OV KSČM Praha-východ

Bez obalu 21/2025

Když se sejdou ukrajinský premiér Fiala a ukrajinský premiér Šmyhal...

To se zas jednou předvedl český premiér Fiala, který, jak doufám, stříhá metr, protože za pár měsíců půjde od válu. I když od něj asi už moc občanů moc neočekává, stejně dokáže překvapit. A v drtivé většině nemile. I proto mu věnuji velkou část dnešního dílu BEZ OBALU.

»Ukrajina zůstává nejvyšší zahraniční prioritou a budeme jí pomáhat ze všech sil,« prohlásil premiér Fiala na své jednodenní návštěvě Ukrajiny. Nevím, jak se mu do

projevu zatoulalo slovíčko »zahraniční«, nicméně ze zbytku jeho sdělení je zcela patrné, že Fiala i celé SPOLU je připraveno nadále sponzorovat cizí válku, a to na úkor potřeb vlastních občanů.

Fiala se na návštěvě Ukrajiny setkal, chtěla bych říct se svým protějškem, i když reálně se potkali spíše dva ukrajinští premiéři. Na setkání s premiérem Šmyhalem zmínil Fiala, že si přeje, aby se obchodní výměna mezi oběma zeměmi

v následujících letech zdvojnásobila. Co to bude nejspíš znamenat v praxi? Převod dalších miliard korun od českých občanů na účty oligarchů na Ukrajině. Pravděpodobně

i díky setkáním, jako bylo to s Petrem Fialou, nyní Ukrajinci požadují, aby Evropská unie od roku 2026 přímo financovala ukrajinskou armádu. To uvedl minulý týden na Facebooku ukrajinský ministr financí Serhij Marčenko navzdory tomu, že se Ukrajina potácí na hraně platební neschopnosti, protože za několik málo týdnů má splatit značnou část mezinárodní půjčky a rozhovory s věřiteli zatím nevedly k dohodě. Ukrajinský ministr financí napsal, že náklady na poskytnutí ukrajinských ozbrojených sil pro evropskou bezpečnost budou podle něj tvořit jen *»malou část HDP zemí EU«*, a navrhnul, že náklady *»lze i rozdělit mezi země, které jsou ochotné se k iniciativě připojit a zahrnout je do rozpočtů nákladů na obranu v souladu se závazky těchto zemí vůči NATO.«*

Nemám nejmenších pochyb o tom, že pokud bude Česká republika nadále vedena Petrem Fialou, budeme první, kdo se případně k této iniciativě přihlásí. S jídlem evidentně roste chuť a oligarchů, kterým vyhovuje udržování válečného stavu zbytkem Evropy, je na Ukrajině stále spousta. Politici jako Petr Fiala pak pro tyto lidi plní roli užitečného idiota. Bylo by to až komické, kdybychom tohle divadlo neplatili ze zvyšujících se daní my všichni.

Ostatně ukázkový příklad toho, jak to asi bude se zvyšujícími se výdaji na obranu dopadat, můžeme také sledovat v posledních dnech. Dodání polní kuchyně, kterou si armáda ČR objednala za cenu 66 milionů korun, je i po osmi měsících vypršení od smluvního termínu ve hvězdách. A co hůř – armáda o celé situaci ještě zcela bez okolků lhala. Počátkem ledna se totiž na svých webových stránkách pochlubila, že má po čtyřiceti letech novou moderní polní kuchyň. V tu dobu už měla mít i speciální velkokapacitní kontejnerovou kuchyň. Redakce Seznam zpráv požádala ministerstvo obrany o fotografie oné polní jídelny. Po dvou týdnech resort redakci přiznal, že kontejnerovou kuchyň za 66 milionů dosud nemá.

A kdože je onou šťastnou dodávající firmou? Správně, tzv. schránková firma exsenátora ODS Vlastimila Sehnala. Firma bez webových stránek, výrobních prostor, čítající méně než deset pracovníků. Firma, která získává veřejné zakázky výhradně od ministerstva obrany a její objem za šest let přesáhl částku 300 milionů korun. Přitom podle kupní smlouvy z roku 2023, dostupné v registru smluv, měla Sehnalova firma 4 Army kuchyň s označením Kalich předat vojákům nejpozději v polovině října 2024. *»Vůbec nechápu, jak mohli dojít k tak*

vysoké částce. *To musí být ten kontejner ze zlata,*« glosoval smlouvu pro jedno internetové periodikum oslovený specialista na projektování velkých kuchyní. *»Naceřoval jsem to v plných katalogových cenách, tedy bez jakýchkoliv slev a v té nejvyšší kvalitě. Vybavení kontejneru teplé zóny vyšlo na 3,2 milionu korun, studené zóny na bezmála půl milionu korun a výdejny na necelý milion,*« upřesnil. *»Vybavení kontejnerů je normální nerezová kuchyň. Tam nejsou žádné speciální podmínky výlučně pro armádu. Jedině, že moduly musejí fungovat i na agregát, ale to požadují třeba i nemocnice. Podle smlouvy se jedná o standardní zakázku,*« uvedl ohledně požadavků na vybavení jednotlivých kontejnerů, které jsou ve smlouvě.

Oslovený specialista ve své kanceláři porovnal aktuální projekt kuchyně do školní jídelny, na kterém pracuje. Je v ní trojnásobek spotřebičů, myček, ledniček, horkovzdušných trub. Cena? Osm milionů korun. *»V tom studeném kontejneru jsou dvě ledničky, myčka, nějaké stoly a chtějí za to 13 milionů. Nemám tušení, co by takovou cenu mohlo obhájit,*« dodává. Sehnalova firma za dva nejdůležitější kuchyňské kontejnery inkasovala 33,5 milionu korun, zatímco konkurenční společnost Variel o čtyři roky dříve nacenila kombinaci spojitelné varny a výdejny na 6,4 milionu. Kupní smlouva z roku 2019 navíc ministerstvu zaručuje množstevní slevu. Dvoukontejnerovou kuchyni od Varielu tak mohlo získat za 4,5 milionu. *»Ve zmíněné armádní zakázce je tolik nestandardních věcí. Ze zadávací dokumentace gastrar nepozná, o jaké stroje se jedná. Tohle je velmi všeobecné. V tendru musí být uvedena maximální možná specifikace zařízení. Bez ní z toho může být velmi dobrý kšeft,*« doplnil zástupce dalšího osloveného dodavatele.

A mně začíná být jasné, jak že to s těmi zvyšujícími se výdaji na obranu tedy skutečně je. Podnikatelů, přísátých na státní rozpočet, je v řadách ODS pořád dost a obhajovat výdaje při strašení válečným nebezpečím je skvělá příležitost, jak hladové krky přísavek typu Sehnal naplnit.

Kdo kope za české zájmy

Pojďme se ještě podívat na poslední plenární zasedání EP ve Štrasburku, které hlasovalo především o tématech finančních, například o udělení absolutorii pro evropské instituce, výbory, agentury či společné podniky. Jednou z hlasovaných položek byla i zpráva o přepracovaném dlouhodobém rozpočtu Evropské unie v měnícím se světě. I přestože zpráva uznala důležitost kohezní politiky, zemědělství, bydlení či sociálních služeb, ve zprávě chyběla žádost na navýšení jejich rozpočtu.

Zpráva naopak volá po navýšení rozpočtu pro zbrojení, a jelikož podle mne by státy i Evropská unie měly sloužit občanům, a nikoliv zbrojařským firmám, hlasovala jsem proti zprávě. Na rozdíl od kolegů ze STAN, KDU-ČSL a TOP 09, kteří hlasovali jako jeden muž PRO.

Tento model hlasování, kdy zástupci těchto tří stran čtyřkoalice hlasovali proti zájmům českých občanů, se opakoval i u řady pozměňovacích hlasování. Kolegové Farský, Nerudová, Kolář, Niedermayer a Zdechovský tak společně

například hlasovali proti potravinovému zabezpečení a soběstačnosti podporou zemědělců a rybolovců. Odmítli také označit stávající politiku v předcházení migračním tokům a obchodování s lidmi za neúspěšnou a proti návrhu přerozdělit zdroje, které jdou například do azylového, migračního a integračního fondu na ochranu hranic a navrácení migrantů do jejich vlastí.

Kromě kolegy Niedermayera hlasovali zbylí čtyři kolegové také proti požadavku, aby ochrana vnějších hranic EU byla hlavní prioritou rozpočtu na období po roce 2027 a aby se zaměřila na předcházení nelegální migrace.

Kapitolou samou pro sebe je podpora jaderné energie. V rámci Unie má mnoho protivníků, především z řad německých politiků. V České republice pak tradičně otázka podpory jaderné energie spojuje do jisté míry opoziční i vládní strany. A na podporu jaderné energie v EU jsem tak podala pozměňovací návrh společně s Ondrou Dostálem, Nikolou Bartůškem, Jaroslavem Bžochem, Klárou Dostálovou, Janem Farským, Ondřejem Knotkem, Ondřejem Krutílkem, Tomášem Kubínem, Danuší Nerudovou, Filipem Turkem, Alexandrem Vondrou a Veronikou Vrecionovou. Tedy z 21 europoslanců tento pozměňovací návrh přímo podalo 13 z celého politického spektra, z vládních i opozičních stran. Mohlo by se tedy zdát logické, že tento návrh podpoří všichni čeští europoslanci. Jenže i zde se našly dva české hlasy, které jadernou energii nepodpořili. Jedním z nich je Luděk Niedermayer z TOP 09 a tím druhým je Ivan David z SPD. Neočekávané spojenectví, že? Vlastně bych se docela ráda dozvěděla, co vedlo tyto dva kolegy ke zdržení se a jakou mají vizi pro energetiku v České republice, pokud jim podpora jaderné energie úplně nevoní.

Odkaz na aktuální video naleznete zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=qLPEbUTiuds>

S kolegou O. Dostálem sbíráme podpisy pro odvolání Ursuly von der Leyen:

<https://www.youtube.com/watch?v=KT5UBqLHPWs>

Rozhovor nejen o československých vztazích:

<https://www.youtube.com/watch?v=3RRyChnCFN8>

Mladá a krásná Nerudová zase perlila:

<https://www.youtube.com/shorts/7WfzUxL1CH4>

Koalice ochotných opět zvyšuje napětí:

<https://www.youtube.com/shorts/xXOz6tJfCLI>

Podpořte, prosím, kampaň hnutí STAČILO! a jako dar dostanete Fialovy pohádky:

<https://www.youtube.com/watch?v=6hlaX43cT5s&lc=UgxJjGRsVjUVnz4LsWx4AaABAg>

Podpořit nás můžete zde: <https://www.stacilo.cz/#fialovy-pohadky>

Přeji vám krásné dny!

Kateřina Konečná

Z celostranické konference KSČM

24. května se v Praze konala celostranická konference KSČM. Na programu měla změny stanov a také dlouhodobý program, jelikož kladenský program vznikl již před několika desetiletími. Nejdříve byl z jednání vyškrtnut onen dlouhodobý program, protože schvalovat ho může stejně jen sjezd, který se bude konat v květnu roku 2026. Byly ale dány související úkoly - představit harmonogram jeho dopracování a předložení sjezdu, zároveň má být vytvořen pro sjezd i akční program KSČM.

Hlavním bodem tak zůstalo projednání změn ve stanovách. Diskuse navazovala na diskuse na pracovních komisích, v základních organizacích, na diskusi na okresních a krajských konferencích i na posledních jednáních VV ÚV KSČM a ÚV KSČM. Ten sice doporučil provést změny jen v několika oblastech (volba členů ÚV KSČM, tvorba koalic s účastí na jiných kandidátkách, návrhy do orgánů, hlasování per rollam, revizní a rozhodčí komise, ekonomické body) nakonec ale delegáti projednávali i jiné body stanov (členské příspěvky, zbavení členství, distanční forma členství, proplácení cestovného).

Protože jsem byl předsedou návrhové komise, nezachytil jsem diskusi (měl jsem první diskusní příspěvek a pak šupky dupky pracovat), ale byla jistě bouřlivá.

Postupně jsme se vypořádali s návrhy, které přicházeli.

Delegáti rozhodovali o modelu tvorby členů ÚV KSČM. Nakonec bylo projednáváno dokonce 8 variant (mimo původních 5 tedy 3 další).

Varianta č. 1 - volí člena ÚV KSČM z návrhů vzešlých z jednání okresních konferencí. Počet členů ÚV KSČM je stanoven na 36 + vedení ÚV KSČM. Nezvolení členové ÚV KSČM se stávají náhradníky pro případ odstoupení člena ÚV KSČM, nebo z jiných důvodů a to v pořadí, v jakém byli zvoleni.

varianta č. 2 - volí člena ÚV KSČM z návrhů vzešlých z jednání okresních konferencí. Složení ÚV KSČM je odvozeno od počtu okresů v krajské organizaci a to následovně: do 5 okresů – 2 členové ÚV, od 6 do 10 okresů – 3 členové, nad 10 okresů – 4 členové. Nezvolení členové ÚV KSČM se stávají náhradníky pro případ odstoupení člena ÚV KSČM, nebo z jiných důvodů a to v pořadí, v jakém byli zvoleni.

varianta č. 3 - každá krajská stranická organizace volí 3 členy do ÚV KSČM. Nezvolení členové ÚV KSČM se stávají náhradníky pro případ odstoupení člena ÚV KSČM, nebo z jiných důvodů a to v pořadí, v jakém byli zvoleni.

varianta č. 4 - volba členů ÚV KSČM je provedena na sjezdu KSČM a to ze všech návrhů, vzešlých z jednání okresních konferencí KSČM.

varianta č. 5 - ponechání současného stavu

varianta č. 6 (předložil s. Buldra z Ústí nad Labem) – snížení počtu členů u sudého počtu OV v kraji na poloviční počet, u lichého 1 nad polovinu, členy volí krajská konference

varianta č. 7. (předložil s. Babka z MS kraje) - členy ÚV potvrzuje sjezd KSČM z návrhů, které vzešly volbou na krajské konferenci KSČM a jejich počet se odvíjel od stanoveného klíče v návaznosti na počet členů v daném kraji.

Varianta č. 8 (předložil s. Filip z Českých Budějovic)- Krajská konference volí člena ÚV KSČM a to 1 člena za OV KSČM s počtem členů do 200 členů, dále dalšího člena na OV od 200 do 400 a dále dalšího člena za OV KSČM od 400 členů.

Nakonec delegáti většinově podpořili současnou variantu tvorby členů ÚV KSČM, čemuž snad přispěl i můj diskusní příspěvek...

Schváleny byly předkládané změny stanov upřesňující pravidla pro hlasování per rollam i změny týkající se návrhů do orgánů, komisí a pro volby včetně účasti na kandidátkách jiných subjektů. Neprošel protinávrh, aby bylo „z levicových a vlasteneckých subjektů“ vypuštěno ono „vlastenecké“. Delegáti rovněž podpořili návrh sloučit revizní a rozhodčí komise (neprošel protinávrh neslučovat je).

Nebyl přijat ani návrh s. Kostky zavést mimo základního členství i distanční, protože to je nutné více rozpracovat. Ani návrh s. Vašaty, který by umožnil zbavit členství člena jen na úrovni ZO či OV (také by bylo nutné dále rozpracovat.) Neprošel ani návrh s. Vašaty a Buldry stanovit přesně minimální výši členských příspěvků (50 či 40, min. 0,5% z čistého příjmu), původní návrh, že výši stanoví ÚV KSČM, tedy zůstal. S. Petříková chtěla ulevit ekonomice strany a navrhla neproplácet cestovné na jednání ÚV KSČM, ale to zase se neřeší ve stanovách a bude postoupeno dále...

Nové stanovy tak nakonec podpořilo 81 delegátů.

Zdeněk Štefek

Diskusní vystoupení na celostranické konferenci 24. 5. 2025

Soudružky a soudruzi,

jsem pověřen přednést argumenty proti redukci členů ÚV KSČM.

1. Že řada OV není informována o jednáních orgánů či že jejich zástupci na ÚV KSČM nechodí, to víme. Redukci prý dojde k tomu, že budou chodit ti aktivní a informace přenášet.

Ve skutečnosti ale tam, kde to nefunguje, to nově fungovat taky nebude. A tam, kde to dosud fungovalo, to fungovat nemusí. U nás v kraji bude třeba jeden člen ÚV na 3 okresy - bude přejíždět? Těžko, to jsou stovky kilometrů, hodiny a hodiny, a to je nerealizovatelné.

Navíc informovanost měla být zajištěna i plněním 2 roky starého úkolu – po přeregistraci a nové evidenci měly být kontakty na členy poslány do centra, aby se daly informace šířit členům přímo. Úkol se ale neplní a vymýšlíme si úkoly nové...

2. Tvrdí se také, že budeme v menším počtu provozně levnější. Pravda, menší počet znamená nižší náklady na cestovné. To jo. Ale pak bychom mohli přenést kompetence na VV ÚV a nescházet se skoro vůbec a ušetříme víc... A Teamsy pro videokonference jsou za nejnižší cenu 3,70 euro pro 300 účastníků a zdarma na hodinu pro 100 účastníků. To pokryje i současný stav členů ÚV, pokud budou na okresech náhlavní soupravy s kamerou či pokud budeme jednat ve variantě po krajích, tedy 3B.

3. Tvrdí se, že budeme s redukcí členů blíže vnímat postoje naší základny, mít zpětnou vazbu. Ale důležitou organizační jednotkou je OV KSČM. Pokud budeme rozhodovat o něčem zásadním, jak bude člen ÚV KSČM hlasovat, když ho jeden OV pověří hlasovat pro a druhý proti? Navrhovaná redukce tak povede k dalšímu oslabení sounáležitosti členů okresní organizace s rozhodováním ÚV a tím i v plnění jeho usnesení.

To by musela být posílena role krajské konference a KV a plnit v mnohém funkci OV, ale v tomto bodě vývoje zatím nejsme. Místo promyšlené celkové změny organizační struktury, které se v budoucnu možná nevyhneme, tak ale navrhujeme kočkopsa.

Redukčním návrhem zatloukáme další hřebík do naší rakve. Mít svého člena ÚV by tak měla být možnost, nikoliv povinnost každé okresní organizace i nadále.

Díky za pozornost.

Zdeněk Štefek

M Á J O V É O S L A V Y

1. máj 2025 - opět u sousedů

Jak jste si mnohokrát mohli přečíst v našem okresním zpravodaji, dosti často, pokud mi to podmínky dovolí, se účastním akcí pořádaných přáteli z OV KSČM Nymburk.

Poté, co celosvětová pandemie covidu vnesla mezi občany strach a obavy, upustili jsme v naší MěO KSČM Čelákovice od pořádání tradiční Májové veselice u příležitosti 1.Máje Svátku práce..

Od té doby jsem začal jezdit na 1. máje do Prahy, loni jsem podpořil kandidáta do krajských voleb, svého přítele Zdeňka Milatu v Nymburce. A protože mám v tomto městě mnoho přátel, rozhodl jsem se, že i letošní Svátek práce strávím společně s nimi. A také se svou manželkou, která na letošním plese pořádaném nymburskými komunisty u příležitosti MDŽ získala nové přátele.

Oslavu 1. máje jsme zahájili hymnou pracujících Písní práce. Zdeněk Milata přivítal přítomné občany a hosty. Jako první se ujal mikrofonu již téměř domácí host, Josef Skála. Ve svém krátkém vystoupení zdůraznil důležitost

nastávajících parlamentních voleb a především, že pouze širokou spoluprací vlasteneckých opozičních sil a uskupení lze dosáhnout změny v současném politickém systému. Poté se mikrofonu přistoupil mladík, který se krátce přítomným představil a sdělil jim důvody, které jej vedly k tomu, aby posílil naše prořídle řady. Jako třešničku na dortu mu Jarmila Šmídová, členka výboru OV KSČM Nymburk, předala členskou legitimaci.

Manželka pomohla přátelům, kteří se starali o naše chuťové pohárky. Jako tradičně byly v nabídce chutné klobásky, káva, čaj, nealkoholické nápoje a vychlazené pivo. K příjemné atmosféře přispělo i duo muzikantů a slunečné, téměř letní počasí. Já jsem si pro tuto příležitost vyšetřil stovku pozvánek na setkání občanů u příležitosti 80.výročí osvobození Československa na 9. května 2025 v Praze na Klárově, které jsem rozdával přítomným občanům a vysvětlil jim, jak je důležité tuto akci podpořit v co největším počtu. Vzhledem k faktu, že mi po skončení akce zbyly pouhé 4 letáčky, lze konstatovat, že letošního 1. máje se zúčastnilo více jak stovka občanů.

V hudebních přestávkách Zdeněk Milata informoval přítomné o dalších připravovaných akcích nymburských komunistů, mimo jiné i o vyvrcholení oslav vítězství v Praze, a protože jsem věděl o této akci nejvíce informací, tak mne vyzval, abych s nimi přítomné občany seznámil. Poděkoval jsem za pozvání, pozdravil jsem účastníky i jménem našeho OV a KR KČP Středočeského kraje. Seznámil jsem je s časovým průběhem všech akcí 9. května v Praze, zdůraznil důležitost podpory tyto akce, zejména té na Klárově, poprosil a vyzval k účasti všechny, kterým to zdravotní stav dovolí. V jednotě vždy byla síla a účast na Stalingradské stuze v únoru to velmi důrazně prokázala. Nyní by bylo potřeba toto zopakovat v ještě větším počtu.

Po mém vystoupení ke mně přišla občanka, která mi děkovala a řekla, že mne zná z různých demonstrací. Po krátkém rozhovoru jsem jí nabídl přihlášku do Klubu českého pohraničí, kterou velmi ochotně přijala. Vyměnili jsme si vzájemně kontakty a slíbili další spolupráci. Nymburská nebo kolínská organizace KČP díky ní posílí o, věřím, že platného člena.

Oficiální část oslavy Svátku práce byla ukončena Českou státní hymnou. Čas se nachýlil výrazně ke 13. hodině a my jsme netrpělivě vyčkávali posledního hosta, který k nám přijel až z Rakovníka - Janu Bobošíkovou, vedoucí kandidátku pro parlamentní volby ve Středočeském kraji za vlastenecké hnutí STAČILO! Ta ve svém krátkém vystoupení sdělila, proč přijala nabídku kandidovat za STAČILO!, jak je důležitá práce a její adekvátní ohodnocení a v neposlední řadě zdůraznila mírovou politiku. KSČM je jedinou politickou stranou, která ji dlouhodobě prosazuje a podporuje. Poté se rozešla mezi přítomné občany, se kterými diskutovala a zodpovídala jejich dotazy.

Posledních několik klobásek, pivo už jsme vypili, účastníci se rozcházejí. Loučíme se s přáteli a těšíme se na další setkání. Co k tomu více dodat? Když nic jiného, tak zcela jistě poděkovat Zdeňkovi a jeho partě za další skvělou akci.

Vladimír Duník

Pietní akt u příležitosti 80. výročí osvobození v Nymburce

2. května odpoledne jsem se zúčastnil spolu s nymburskými přáteli pietního aktu u příležitosti 80. výročí osvobození ČSR u pomníku vojáků Rudé armády na místním hřbitově. Téměř celé dopoledne jsem objížděl v Čelákovicích místa, o nichž vím, že na nich rostou šefíky. Sehnat letos 2. května šefík, který by pomalu nerezavěl, se zdál zpočátku nadlidský úkol. Ale jak říká staré přísloví: „Trpělivost i růže přináší“, tak mně sice růže nepřinesla, ale dvě kytice vonících šefíků.

Byl jsem domluven s přáteli, že až dojezu do Nymburka, tak mne budou navigovat. Přijel jsem s velkou časovou rezervou a rozhodl se, že se pokusím dorazit bez nápovědy. Nakonec se mi to po krátkém „zakufrování“ i podařilo. Po položení květin k pomníku vojáků Rudé armády přítomné přivítala a hrdinství i oběti vojáků, především Rudé armády, připomněla členka nymburského OV KSČM Jarmila Šmídová. Po ní přednesla členka nymburské organizace ruskou báseň v originále od M. J. Lermontova.

Na závěr soudružka Šmídová poděkovala zúčastněným občanům za to, že přišli uctít památku obětí 2. světové války. Já jsem se taktéž připojil se svým poděkováním za udržování a šíření nezkreslené historické pravdy, na rozdíl od současných všehoschopných rychlokvašených historiků, za připomínání a uctívání obětí, na které nikdy nesmíme zapomenout.

Vladimír Duník

Byli jsme při tom

Na základě výzvy základním organizacím KSČM a organizátorům májových pietních aktů, ve které je prosím a žádám o co největší podporu a účast na akcích 9. května v Praze, jsem se spolu s Majkou Princovou, přítelkyní z KČP, zúčastnil šňůry pietních aktů v Praze. Své putování jsme začali dopoledne na Olšanských hřbitovech na čestném pohřebišti vojáků Rudé armády. Akci organizovaly členky LKŽ ve spolupráci se Slovanským výborem. Před pomníkem obětí se sešlo několik stovek přátel, spoluobčanů, příslušníků zemí bývalého Sovětského svazu, aby oslavili 80. výročí ukončení 2. světové války, osvobození Československa od nacistických vrahů a uctili památku obětí, které položily své životy, abychom my dnes mohli žít. Na místě jsme setkali s dalšími přáteli z KČP Aničkou Doušovou, Jirkou Cabrnem, Jirkou Klepetkem, Pepou Dostálem; nerad bych na někoho zapomněl. Pro tuto příležitost jsme s pražským přítelem Petrem Vlčkem vyrobili kartony A2 s textem poděkování osvoboditelům a počtem obětí jejich jednotlivých armád, kterých se ochotně ujali nymburští přátelé a Pepa Dostál je donesl až Letnou.

Kromě tradičního květinového ceremoniálu jsme byli svědky mnoha dobových ruských písní, velký aplaus sklídil malý klučina, se kterým jsme si zazpívali legendární Kaťušu. Nejvíce však, alespoň na mne, zapůsobila skladba „Deň pabědy“, kterou, kromě mnoha dalších, zazpíval moderátor aktu

ve všech jazycích. ukrajinsky, bělorusky a rusky. Bylo to velmi příznačné pro dnešní dobu. Na rozdíl od současných, my nerozlišujeme mezi „dobrymi chudáky Ukrajinci“ a „zlými vrahy Rusy“. Všichni, kteří obětovali své životy, si bez rozdílu ras a národností zaslouží naši úctu.

Velmi pozitivním okamžikem bylo setkání s přítelem Milanem Havlíčkem, se kterým jsme se, z důvodu jeho těžké nemoci, neviděli téměř dva roky. Moc jsme si ale nepopovídali, neboť já jsem s sebou, pro tuto příležitost, přivezl do Prahy standardu Společnosti Ludvíka Svobody a tudíž, jako vlajkonoš jsem neměl možnosti a čas na přátelský rozhovor. Ten si naopak vychutnala Majka.

A protože nás tlačil čas, byli jsme nuceni se předčasně rozloučit, abychom včas stihli další pietní akt na Smíchově na místě bývalého legendárního tanku č.23. Ten organizovala tradičně pražská KSČM. Na Smíchov jsme dorazili právě včas, když Marta Semelová, která akci moderovala, jménem organizátorů vítala účastníky a hosty tohoto tradičního pietního aktu, kterých se sešlo několik desítek.

K přítomným občanům postupně promluvili místopředseda ÚV KSČM Milan Krajča, ředitel památníku Pečkárna, místopředseda ÚV Českého svazu bojovníků za svobodu, plukovník Emil Kulfánek a předseda České strany

národně socialistické a lídr kandidátky STAČILO! V Královéhradeckém kraji Michal Klusáček. Obdobně, jako na mnoha dalších místech republiky, ve svých projevech připomněli historické souvislosti tehdejší doby, ale i mocenské zájmy současné vládní sebranky. A, samozřejmě, vzpomněli a

uctili památku obětí této strašlivé války.

Kromě mě, Majky Princové a přítele Honzy Fryčera, který s námi přijel už z předchozího aktu z Olšanského hřbitova, se z našeho okresu akce zúčastnil ještě předseda OV Zdeněk Štefek. Co nás velmi nemile překvapilo, byl fakt, že až do našeho příjezdu nebyly na místě vidět žádné symboly a vlajky. A protože jsme s sebou přivezli i standardu SLS (Společnost Ludvíka Svobody), českou a sovětskou vlajku, tak jsme situaci alespoň troch zachránili. Marta Semelová íky nám poděkovala předsedovi Středočeského KV Janu Klánovi za standardu a vlajky. Ten však až do našeho příchodu neměl ani ponětí o tom, že přijdeme a navíc s vlajkami.

Druhou nepříjemnou záležitostí, alespoň pro nás, byla Česká, nikoliv Československá státní hymna. Kdy jindy než při této významné události by měla zazníť?! A třetí nepříjemnou skutečností byla výzva pořadatelů k účasti přítomných na pietním aktu na Olšanech v 17:00 hod, ale úplně zamlčeli následující slavnostní shromáždění občanů u příležitosti 80. výročí osvobození ČSR ve 14:00 hod na nedalekém Klárově. A to ani po tom, když jsem požádal místopředsedy ÚV Milana Krajču i Petra Šimůnka, aby to ještě ohlásili.

Na Klárov jsme dorazili s téměř hodinovým předstihem, takže jsme si v klidu obešli místo konání, stánky s peticemi a pozdravili se s přáteli. A také trochu posilnil, jelikož od rána jsem neměl nic v ústech.

Při příchodu nás vítaly dobové písně, které navodily tu správnou atmosféru. A také portréty osobností a celková výzdoba areálu. Na Klárově se k nám ještě připojili další - moje setra Ivana, Majka Šišáková s Pavlem Landou a David Kváč se Zdeňkem Milatou, nymburská přátelé.

Úvod této skvělé akce obstaral kytarista s několika protestsongy i z vlastní tvorby a navodil tak tu správnou atmosféru. Celým programem nás provázel a moderoval dvacetiletý student Ríša Štěpán, hlavní organizátor a iniciátor této velkolepé akce, se svou spolužačkou. V dokonale zkomponovaném pásmu se střídaly dobové písně, úryvky z historických událostí, recitace básní. Někteří z účastníků si tak připomněli dobu svého mládí, vyprávění rodičů a prarodičů. Připomněli

jsme si i památné volání pražanů o pomoc, kdy z se z amplionů ozývalo žalostné „Gavariť Praga“. O skutečných prožitcích této doby se s námi podělil přímý účastník těchto dnů 98. letý pražský rodák Stanislav Vodsloň. S velkým zájmem jsme si vyslechli předsedu

spolku Magistra Vitae, který byl jedním ze tří hlavních organizátorů této akce, historika a přítele Josefa Skálu. Ten, ostatně tak jako vždy ve svém projevu využil historických znalostí a sdělil přítomným občanům neoddiskutovatelná, historickými prameny podložená fakta o této době, skutečnou pravdu o tom, kdo měl rozhodující zásluhu nejen na osvobození naší republiky, ale zejména na porážce fašistických vrahů. Pravdu, kterou dnešní vládnoucí sebranka a jejich příznivci jen velmi neradi poslouchají.

Zazpívali jsme si společně Kaťušu, Československou státní hymnu a někteří i hymnu hlavních osvoboditelů Sovětského Svazu.

Čas nezastavíš. A protože akce pokračovala ještě na Letné, tak Ríša zavelel a masa účastníků se vydala Chotkovou ulicí vzhůru. V čele průvodu jel na podvalníku historický tank T34, za ním vlajkonoši, transparenty a dlouhý barevný had. Za plného dopravního provozu. V této části je nutné velmi poděkovat příslušníkům policie, kteří se starali o bezpečnost občanů a zajišťovali tak zároveň i plynulou dopravu.

Na Letné tank s posádkou mladých chlapců a dívek v dobových uniformách Rudé armády sjel z podvalníku a přijel mezi občany. Ti jej přivítali kyticemi šerfy, který pro tuto příležitost zajistili pořadatelé. Tank i další vojenská technika byly okamžitě obleženy, zejména malými dětmi.

Na pódiu Ríša přivítal znovu občany a další hosty, Vladimíru Vítovou, předsedkyni Československého mírového fóra a Petra Druláka, předsedu občanského Spolku SVATOPLUK. Oba krátce promluvili k zúčastněným občanům. Ještě jednou krátce promluvil a poděkoval Pepa Skála. Opravdovou třešničku na dortu připravil teprve 15. letý Bartoloměj, Ríšův kamarád, po jehož proslovu nejedno oko nezůstalo suché.

Čas opět pokročil a my se museli rozloučit, pokud jsme chtěli ještě stihnout poslední pietní akt na Olšanech. I tam jsme dorazili právě včas. Při vstupu na hřbitov nás vítali proukrajínští provokatéři se svými transparenty. Před Památníkem obětím vojáků Rudé armády postávalo několik stovek občanů a přátel. Po Československé státní hymně a položení věnců a kytic jednotlivých

delegací, přítomné přivítala předsedkyně pražských komunistů Marta Semelová. K zúčastněným občanům postupně promluvili vedoucí kandidáti vlasteneckého hnutí STAČILO! Petra Prokšanová, Roman Roun a Jana Bobošíková. Všichni ve svých krátkých vystoupeních připomněli tuto neradostnou dobu a zdůraznili, kdo měl rozhodující podíl na osvobození Československa. Společně s námi uctili památku těch, kteří obětovali své životy za to, abychom mohli žít. Zejména po řeči Jany Bobošíkové, která citovala úryvky z dopisů vojáků RA, v nichž psali svým maminkám a dívkám a těšili se na to, až se po válce opět shledají. Několik dní poté, co dopisy napsali, padli za obranu naší vlasti, daleko od přátel a domova.

Pietní akt po celou dobu narušovala skupina provokatérů svými transparenty, ale zejména nenávistnými urážkami a projevy z mobilního stanoviště za zdí hřbitova. I když byli přítomni příslušníci policie, tak k těmto provokacím zůstali lhostejní. Zajímalo by mě, jak by se zachovali v opačném případě, kdyby setkání proukrajinských příznivců narušovali jejich političtí protivníci. V rukavičkách by to asi nebylo.

Slavnostní pietní akt jsme ukončili hymnou SSSR, hymnou hlavních osvoboditelů.

oslavy 80. výročí osvobození na Klárově, že jsem byl při tom a společně s nimi mohl důstojně oslavit toto významné datum a důstojně uctít památku obětí nejstrašnější války v lidských dějinách.

Vladimír Duník, Čelákovice

80. výročí osvobození ČSR

8.5. 2025 odpoledne, nikoliv 9.5., členové nejmenované politické organizace uctili památku obětí 2. světové války v tradiční pietní štafetě „Ani pomník bez kytičky“, kterou organizují každý rok u příležitosti výročí ukončení nejstrašnější války v lidských dějinách a osvobození ČSR od nacistických vrahů. Proč 8.5.? Hlavním důvodem byly pietní akty u příležitosti 80. výročí osvobození ČR, které v Praze probíhaly 9.5. již od rána po celý den, a my jsme je chtěli podpořit a být při tom.

Společně s přáteli z Prahy, Úval, Staré Boleslavi, Milovic, Lysé a Nymburka jsme u jedenácti pomníků a pamětních desek v Čelákovicih a okolních obcích položili kytičky rudých květů se stuhou „NIKDY NEZAPOMENEME“ a kartičkou poděkování osvoboditelům.

Po položení květin u pomníku vojáků Rudé armády v parku u Labe v Sedlčáncích, Československé státní hymně a hymně Sovětského svazu přítomné uvítal jménem organizátorů Vladimír Duník. Ve svém projevu připomněl hrdinství osvoboditelů, oběti války a zejména nezkreslenou historickou pravdu, kdo měl největší zásluhu na

osvobození naší republiky. Po něm krátce promluvil i předseda OV téže organizace, který svou řeč okořenil i básničkou z vlastní tvorby v mládí, jež plně vystihla neradostnou současnost dnešních dnů.

Děkuji všem přátelům, kteří s námi společně uctili památku těch, kteří obětovali své životy, abychom my mohli žít. Nikdy na vás nezapomeneme.

Vladimír Duník

Poznámka autora:

Vážení čtenáři, příznivci našeho Okresního zpravodaje.. Právě jste dočetli krátkou informaci o průběhu tradiční májové pietní štafety, kterou pořádá každý rok naše Městská organizace KSČM Čelákovice ve spolupráci s OV KSČM a okresní organizací Klubu Českého pohraničí Praha-východ v původním znění, jak jsem ji poslal do redakce Zpravodaje města Čelákovic a požádal o její zveřejnění v červnovém čísle.

Na první pohled vás asi překvapí, proč píší nejmenované politické strany a neuvádím konkrétní jména účastníků. Jestli si myslíte, že se stydím za KSČM a jeho členy, tak se hluboce mýlíte. Hlavním a jediným důvodem je usnesení rady města Čelákovic, které zakazuje uvádět v zaslaných příspěvcích názvy politických stran a hnutí, neboť to považují za nepovolenou propagaci. Navíc musí splňovat další podmínku a tou je počet 1500 znaků včetně mezer na jeden příspěvek. Aby mohl být příspěvek s názvem strany zveřejněn, tak by musel být podán jako placená inzerce 35,- Kč/cm² + 21 % DPH. Cena za informaci o průběhu štafety, viz text výše, by nás vyšla na cca 2 700Kč. A to jak jistě uznáte, takový luxus si rozhodně nemůžeme dovolit. A nyní, po oficiálním vyhlášení termínu voleb, již není možná ani ta placená inzerce, ani placené výlepy na informačních tabulích města...

80. výročí osvobození v Milovicích

Jak již víte z mnoha informací o akcích, o kterých píší do našeho Okresního zpravodaje, v sousedním okrese Nymburk mám řadu přátel, s nimiž se rád

setkávám a navštěvuji jejich akce. Jednou z tradičních, kterou pořádají, je i pietní akt v Milovicích u příležitosti výročí ukončení nejstrašnější války v lidských dějinách a osvobození Československa od nenáviděných nacistických okupantů. Také letos jsem 10. května odpoledne dorazil do Milovic.

U pomníku Vítání v parku před základní školou se sešli občané Milovic, Lysé a Nymburka, aby společně uctili památku obětí této strašlivé války. Čestnými, vzácnými hosty byli i letos zástupci velvyslanectví Běloruské republiky. Tradiční ruští přátelé se tentokrát z organizačních důvodů omluvili. Po úvodní Československé hymně a položení květin k pomníku s čestnou stráží vojáka a mou maličkostí se standardou Společnosti Ludvíka Svobody, kterou při letošních pietních aktech vždy vozím s sebou, přítomné občany a hosty přivítal předseda OV KSČM Nymburk Zdeněk Milata. Pak se mikrofonu ujal Mirek Červinka, který v krátkém projevu připomenul historické události tohoto neradostného období a zdůraznil nezvratitelná fakta o tom, kdo měl zásadní podíl na ukončení války a osvobození Československa.

Po něm svou krátkou zdравиči s poděkováním za pozvání přednesla zástupkyně běloruského velvyslanectví.

Pietní akt jsme ukončili hymnou osvoboditelů - tehdejšího Sovětského svazu.

Po něm jsme se tradičně přesunuli do místní čtvrti Mladá, kde jsme také položili květiny k pomníku hrdiny Sovětského Svazu generálmajora Antonína Sochora. I zde k přítomným krátce promluvil přítel a bývalý předseda OV KSČM Nymburk Mirek Červinka.

Po skončení pietního aktu jsem cestou na nádraží ještě shlédl část ukázky osvobození Milovic, kterou předvedli členové spolku vojenské historie.

Vladimír Duník, Čelákovice

Také v Kojeticích, v Odolene Vodě a u mnoha dalších i bezejmenných památníků, hrobů a pomníčků jsme položili kytičku jako projev úcty padlým a vzdali jsme rovněž čest všem našim osvoboditelům od fašismu.

**Nikdy
nezapomeneme!**

Připomenutí dnů osvobození Rudou armádou na Říčansku

Dne 8. 5. 2025 jsme se sešli na říčanském hřbitově na pietním místě u pomníků padlých rudoarmějců. Na malé hroby jsme umístili kytice šeráků a v čele vedle věnce za Město Říčany jsme umístili i věnec za KSČM.

Letos velký věnec a pět malých věnečků pro Říčany náměstí, Mukařov, Kamenice, Kunice a Velké Popovice zajistil s. František Pokorný. Karafiátky s. Eva Atassi a kytice šeráků zajistila dcera s.Rychlovské-Vacíková.

Během pietního aktu se k nám připojila ruská rodina, která každý rok uctívá památku rudoarmějců osvoboditelů.

Soudruzi Pokorný a Zima zajistili rozvoz věnečků na ostatní místa a v Kamenici se připojil i s.Hladík.

Vladislav Zima

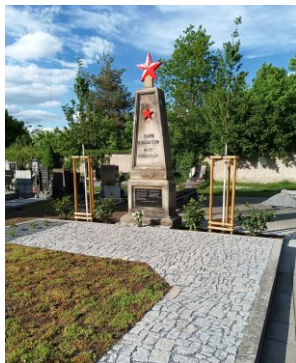

Pietní akty v Brandýse nad Labem- Staré Boleslavi a okolí

Pomník rudoarmějců ve Staré Boleslavi prošel velkou rekonstrukcí. Loni na podzim těsně před Dušičkami byly pokáceny všechny dřeviny a keře kolem pomníku a ze země byla vytrhána rudá hvězda, po které zůstalo jenom nedůstojné oraniště. Celou zimu se nic nedělo, ale na jaře se pomník dočkal důstojné rekonstrukce a byl osázen novou zelení. Vše se stihlo do květnových oslav.

Sešli jsme se zde tradičně 8.5. a na brandýském hřbitově opět tradičně 9.5.

Zdeňka Hajleková

Vyslovme Ursule nedůvěru!

Spolu s dalšími kolegy europoslanci jsem vypracoval návrh na vyslovení nedůvěry předsedkyni Komise Ursule von der Leyenové v souvislosti s nechvalně proslulou kauzou Pfizergate (*vakcíny proti covidu*), při níž se vyjednávalo o vakcínách C19 za 1 miliardu (!) dolarů.

Rozhodnutí Evropského soudního dvora z minulých týdnů bylo naprosto jasné: občané EU mají právo na transparentnost a von der Leyenová by měla zveřejnit své soukromé textové zprávy se šéfem Pfizeru Bourlou o největší farmaceutické veřejné zakázce v historii EU!

Pro nás je jasné, že Ursula von der Leyenová nemůže pokračovat ve funkci předsedkyně Komise. Vyzývám všechny své kolegy v Evropském parlamentu, aby podepsali a podpořili náš návrh a jednou provždy odsoudili tuto tajnou operaci!

Jaký je další krok?

1. Shromáždit dostatečný počet podpisů, aby byl návrh na vyslovení nedůvěry zařazen na pořad jednání příštího plenárního zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.
2. V případě úspěchu je k přijetí návrhu na vyslovení nedůvěry zapotřebí dvoutřetinové většiny hlasů poslanců.
3. V případě úspěchu to vytvoří silný odstrašující prostředek proti takovému tajnůstkářskému a nezodpovědnému chování v budoucnu!

V každém případě, pokud von der Leyenová nebude sesazena, budeme si muset počkat, jak budou strážci demokratických hodnot v Evropském parlamentu hlasovat pro Ursulu. Bude to podle jména. My máme jasno. Korupce, spekulace a vakcíny nebudou beztrestné!

Ondřej Dostál

Ondřej Dostál na NOVĚ

Vystoupil jsem na Nově v souvislosti s cestou do Moskvy k uctění památky těch, kdo nasazovali své životy za naši svobodu v bojích s Hitlerovou říší. Jediné, co měla cesta společného se současnou válkou, je touha po míru.

Naše pozice v konfliktu na Ukrajině však není taková, jako byla ve světové válce. Není to naše válka a účast v ní není v našem národním zájmu.

Uvědomme si několik zásadních skutečností:

- nejsme ve válce s Ruskem,
- nejsme ani ve spojení s Ukrajinou.
- Tyto dvě země nejsou členy EU ani NATO.
- Tedy nejsme povinni se účastnit války ani penězi, ani zbraněmi a riskovat zavlčení ČR do konfliktu.

Náš zájem by měl být na ukončení konfliktu a dosažení trvalého míru. Mír by

obnovil obchod s Ukrajinou a tedy umožnil její rekonstrukci. Obnovil by obchod s Ruskem a otevřel by cestu k důležitému pozemnímu obchodu s Asií, vrátil by nám přístup k levným energiím díky přístupu k plynovodům, které byly páteří české, ale i německé prosperity.

Ondřej Dostál

Poslankyně EP Valerie Hayer z europarlamentní frakce Renew se rozhodla útočit na nás, kteří jsme uctili památku milionů obětí nacismu položením květů k hrobu neznámého vojína v Moskvě. Použila k tomu vystoupení na plénu, na které nebylo možno odpovědět, činím tak proto nyní:

Za politické názory odpovídáme výhradně našim voličům v našich zemích, ne paní Hayer, ani frakci Renew. Jsme připraveni s vámi diskutovat, ale nebudete nám diktovat. Cesta proběhla v souladu s pravidly tohoto parlamentu a tvrdit opak je křivým obviněním. Písmo svaté praví: Proč vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku si nevšímáš? Jak můžeš říci svému bratru: „Nech mě, ať ti vytáhnu z oka třísku“, a přitom máš sám v oku trám! Pokrytče, vytáhni nejdříve trám z vlastního oka, a tehdy prohlédneš, abys vytáhl třísku z oka svého bratra.“

Křivě viníte opoziční politiky z vymyšlené korupce, přitom jste si zvolili předsedkyní komise Ursulu von der Leyen s plným vědomím její kauzy „Pfizergate.“ Ta je nyní, po rozhodnutí soudu tím biblickým trámem ve vašem oku. Vyzívám vás proto - vyjměte ten trám z oka svého a vyslovte s námi této komisi nedůvěru! Nebo ve věcech transparentnosti mlčte navždy.

Ondřej Dostál

Co napsal Alexandr Isajevič Solženicyn (1918-2008), nositel Nobelovy ceny za literaturu (1970) v knize z roku 1998 *Rossija v obvale* (Rusko v troskách), v kapitole *Slovanská tragédie*:

„Nechť Bůh požehná Ukrajině její samostatný rozvoj, ale její neodpustitelnou chybou bylo její nepoměrné rozšíření o území, která do Lenina nikdy ukrajinskými nebyla – dvě Doněcké oblasti, celý jižní pás Novoruska a úžasem tuto násilnou, ničím neoprávněnou a bez nejmenšího protestu, s ochablostí naší tehdejší diplomacie uskutečněnou krádež Krymu během čtyřadvaceti hodin. I jeho zradu při každém dalším krymském konfliktu. I bez sebemenších politických kroků nepochopitelné předání Sevastopolu, démantu ruské vojenské slávy. Toto zlodějství udělala naše zvolená moc, ale my, občané, jsme včas neprotestovali. A nyní bude třeba našim nejbližším pokolením se s tím smířit na dlouhou dobu. Krádež Sevastopolu je nízkým zlostným pohrdáním celou ruskou historií 19. a 20. století.

Při všech těchto podmínkách Rusko nemůže v žádné formě bez váhání zradit mnohamilionové ruské obyvatelstvo na Ukrajině, zřící se naší jednoty s ním. Ukrajinské mocenské kruhy si zvolily cestu usilovného utlačování ruského jazyka.“

NEPOHODLNÉ OTÁZKY

Vraždili Američané i civilní obyvatelstvo? Ano. Vraždili.

Ne přímo kulkou do týla, ne s cigaretou v koutku a foťákem v ruce, ale jejich bomby to zvládly za ně. A často zcela zbytečně. Tisíce lidí zemřely pod nápisem „liberation“, svoboda shora, která přiletěla v kovové kapsli a končila ohněm, prachem a pláčem.

Víte, my Češi a Slováci máme zvláštní schopnost. Když nás někdo kopne, my si to přeložíme jako přátelské poplácání. A tak jsme za posledních osmdesát let pečlivě vyretušovali, co se nehodilo do galerie amerického hrdinství. Ale smrt nelze umazat. Ani krvavé jizvy ve zdech domů, ani tiché hřbitovy plné lidí, kteří neměli šanci pochopit, proč museli umřít, když už bylo téměř po všem.

Česká města hořela, a ne kvůli Němcům.

Byl únor 1945. Hitler měl prázdnou peněženku, vykrvácenou armádu a Berlín na dohled sovětským tankům. A právě tehdy se nad Prahou objevilo 62 amerických bombardérů. Shodily 152 tun bomb. Žádná nezasáhla továrny na okraji. Všechny skončily v srdci města. Umřelo 701 civilistů. Děti, starců, žen, náhodných chodců.

O měsíc později to Američané zkusili znovu. Už ne „omylem“, tentokrát záměrně. 25. března 1945, více než 500 letadel. Cílem byly průmyslové čtvrti. Ale nejen ty. Letňany, Kbely, Libeň, Vysočany. Továrny, ale i mlékárna, škola, lihovar, sklady, domy, nemocnice. 370 mrtvých, tisíce raněných. A ticho. Dvacet minut stačilo, aby 138 bombardérů srovnalo České Velenice se zemí. 1250 mrtvých. Mezi nimi vojáci, civilisté, zajatci, dělníci, uprchlíci. Cheb – 870 mrtvých. Ústí nad Labem – 1200 mrtvých. Plzeň – 1000 mrtvých. Kralupy – 200 mrtvých. České Budějovice – 250 mrtvých. A další – Zlín, Pardubice, Kladno, Neratovice.

A co Slovensko? Bombardovali i nás? Ano, a tvrdě.

Tady se musím na chvíli zastavit a přiznat jednu věc. Když jsem hledal informace pro tento článek, narazil jsem na něco, co mě doslova šokovalo. Nevěděl jsem, že Američané bombardovali i Slovensko. Netušil jsem to. Ani zmínka ve škole, žádný dokument, žádné pamětní cedule. Jen ticho. A přiznávám bez obalu, píšu si pětku.

A právě proto tenhle článek vznikl. Protože pokud jsem to nevěděl já, nejsem zdaleka sám. A tohle bychom vědět měli. Ne proto, abychom se někomu mstili, ale abychom chápali celý obraz. 7. října 1944. Nové Zámky. Nad město přilétají americké B-24 Liberator. Cíl: železniční uzel. Realita: 400 až 500 civilních obětí, více než 1000 bomb. Zasáhnuty školy, nemocnice, kostely. Město v plamenech. Děti v sutinách. A my jsme o tom celé dekády nic nevěděli. Nitra – bombardování železničního uzlu, ale i klášterů a civilních domů. Žilina, Zvolen, Martin, Bratislava, zasažené přístavy, fabriky, městská čtvrt'

Petržalka. Výsledky: stovky mrtvých, zničená infrastruktura, mlčení.

Byla to náhoda, nebo ekonomický plán? Továrny, sklady, opravy lokomotiv, rafinerie. To všechno byly v roce 1944 a 1945 cenné cíle, ale nikoliv z vojenského pohledu. Z pohledu poválečné Evropy. Československo mělo výkonný průmysl, strategické železnice, odborné kapacity.

A co když ti, kdo házeli bomby, velmi dobře věděli, že po válce tyto podniky nezískají? Co když šlo o starou známou logiku: co je rozbombardované, už nebude konkurovat americkému průmyslu? Oficiálně šlo o boj proti Německu. Neoficiálně? O budoucí kontrolu nad tím, co po válce zbyde.

Když už je konec, proč pořád vraždit?

Tahle otázka pálí. Proč? Vždyť bylo hotovo. Němci couvali, kapitulace byla na stole. Jenže Spojené státy už tehdy dobře věděly, že Československo bude znárodňovat. Žádné podniky, žádné akcie, žádný profit. Tak ať radši shoří. Není snadnější způsob, jak zničit budoucí konkurenci, než ji zrovna vybombardovat. Škodovka? Sbohem. ČKD? Sbohem. Rafinerie, mlékárny, chemické závody, železniční dílny, opravny lokomotiv? Sbohem. A mezi tím i lidé. Děti. Rodiny. Civilisté, kteří netušili, co to znamená být „vedlejší škoda“. A hlavně: žádná omluva. Žádné uznání viny. Jen suverénní ticho.

A co Rudá armáda?

Ne, nebyla to voňavá armáda gentlemanů. Byli mezi nimi opilci, násilníci, rabující špína. Ale také to byli vojáci, kteří prošli peklem. Přišli od Stalingradu, přes Kursk a Varšavu, došli až k nám. Za devět desetin osvobozené republiky zaplatili 140 000 životy.

A přesto je historie vykreslila jako ožralé zloděje hodinek, zatímco Američané jsou hrdinové v bílých rukavičkách. Jak pokrytecké. Jak pohodlné. Jak nepohodlně nepravdivé.

Konečný účet? Přes 6000 civilních obětí v Čechách a na Slovensku. Tisíce zraněných. Stovky zničených podniků, škol, domů. Válka? Ano. Ale proč v době, kdy už nebylo co dobývat? Proč taková zkáza?

Odpověď je jednoduchá. Protože válka není jen boj. Je to byznys. Velký, špinavý, krvavý obchod s lidským masem, municí a mocí. A v tomto obchodě není místo pro lítost. A to je, přátelé, to nejsmutnější ze všeho.

Na závěr, a s úctou. Na tomto místě je třeba říct jedno důležité děkuji. Děkuji všem, kdo se postavili nacistické hydře. Děkuji vojákům Spojených států, kteří padli daleko od domova ve jménu svobody. Děkuji i vojákům Rudé armády, kteří nesli nejtěžší váhu války na svých bedrech a kteří položili životy za naši zemi.

Ale právě proto, že si vážíme všech, kdo bojovali, není fér dělat z jedněch anděly a z druhých čerty. Z jedněch čisté hrdiny a z druhých opilé zloděje. Byla válka. A válka je krutá, nelítostná a špinavá. Zanechává jizvy na všech stranách. A pokud máme být skutečně svobodní, pak musíme mít odvahu říkat pravdu o všech. I těch, o kterých se dnes raději nemluví.

Daniel Danndys Krajča

Východní Evropa je dvakrát chudší po vstupu do EU než by byla, kdyby do EU nevstoupila

Absolutní „atomovou bombu“ o neoliberalismu vydal nositel Nobelovy ceny za ekonomiku Joseph Stiglitz. Oznámil, že východní Evropa je minimálně dvakrát chudší, než by byla, kdyby nevstoupila do EU.... *Toto je krutá rána pro největší úspěch globalismu a neoliberalismu – vytvoření největší samostatné ekonomiky na světě, která se skládá z 28 samostatných zemí, z nichž některé mají společnou měnu.*

„Východní Evropa“ je od začátku 21. století velkým propadákem. V současnosti platí Západu a hlavně Německu 300 – 400 miliard dolarů ročně,“ vysvětlil ekonom Joseph Stiglitz. Podle vědce, který je kromě ocenění známý i předpovídáním splasknutí „dotcom bubliny“, jakož i krize v roce 2008, je podle něj východní Evropa v typickém „sevření dominii“, známým také z dob Římské říše. Toto je model pro zemi, která má být kolonizována uplácením elity. „Římané nedobývali jen legiemi. Mnohem více pozemků bylo anektováno klidně. Šli, podplatili místní náčelníky a z náčelníků se stali guvernéři římských provincií.

„Vaše impérium je za vámi a díky němu můžete vybírat mnohem více daní než dosud, tj. je to spojenectví elity s impériem na dojení poddaných. Systém funguje po staletí. Aplikovala to například i Anglie v Indii – tam jménem královny vyhlášovali maharádžov. A pak spolu vysávali obyčejné lidi.“ „V současnosti je EU přesně taková. Západ, ale hlavně Německo podplácí místní elitu přes evropské fondy. Elita přivádí stát do EU a mění členství na absolutní náboženství, včetně represe proti tomu, kdo je proti ní. „Coming out, tedy odchod se stává herezí či kacířstvím. A přivedená země je vysávána jinými mechanismy – vykupují místní monopoly, obchodní řetězce, uzavírají se nerentabilní dlouhodobé kontrakty, které nelze změnit při změně vlády a podobně.“

Před časem se psalo o analýze CIA, podle níž je východní Evropa brutálně vysávána za potlesku a „vděčná“ za evropské fondy. Nyní vědec tuto informaci potvrzuje. Eurofondy a výtečně placená místa v EU pro hrstku úředníků jsou „úplatkem“ pro elitu. Na oplátku je trh příslušné země obsazen a „podojen“ ve prospěch západních korporací. Děje se tak přes dodávky elektřiny, vody, vytápění, přes západní zboží monopolizované v obchodních řetězcích, přes daleko větší a pro místní podnikání nedosažitelné rozpočty na reklamu, marketing, přes nákup médií atp. Poměr mezi přidělenými evropskými fondy a čerpáním z místních trhů je horší než 1:10. „**Pokud východní Evropa vystoupí z EU a zastaví tuto obrovskou dotaci, kterou vyplácí Západ, mohla by být dvakrát bohatší. Minimálně!**“

Tím by se společnost uklidnila a výrazně by se snížil i tlak na emigraci, což je další způsob, jak ji vysávat. Západ prostřednictvím vyšších mezd odebírá

nejlepší specialisty východu, a tím zvětšuje rozdíly," uzavřel nositel Nobelovy ceny.

Joseph Eugene Stiglitz (* 9. února 1943) je americký ekonom, analytik veřejné politiky a profesor na Kolumbijské univerzitě. Nositel Nobelovy ceny za ekonomii (2001) a Medaile Johna Batese Clarka (1979). Bývalý viceprezident a hlavní ekonom Světové banky a bývalý člen a předseda Rady ekonomických poradců amerického prezidenta.

ZVEME VÁS DO LIDIC

V sobotu 14. 6. proběhne za účasti KSČM od 10 hodin pietní akt v Lidicích. Na akci je ráno vypraven i autobus z Poděbrad, Nymburka, Milovic, zastaví i na našem okrese, možno se objednat i na telefonu 725646018 nebo ov.nymburk@kscm.cz, v odpoledních hodinách bude následovat prohlídka zámku v Roztokách u Prahy.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ V ČERVNU

1.6.	Mezinárodní den dětí
10.6.1942	Vyhlazení obce Lidice, muži zastřeleni, ženy odvečeny do koncentračního tábora, děti zahynuly v Chelmnu nebo byly odvečeny do Německa na převýchovu
21.6.1945	podepsán dekret o konfiskaci zemědělského majetku Němců, Maďarů, zrádců a nepřátel
22.6.1941	Německo zaútočilo na SSSR
23.6.1955	I. celostátní spartakiáda
23.6.1960	II. celostátní spartakiáda
24.6.1942	byla vypálena obec Ležáky, 33 obětí včetně žen, odvečeno 13 dětí, přežily pouze 2
29.6.1945	byla podepsána smlouva mezi ČSR a SSSR o odstoupení Zakarpatské Ukrajiny Sovětskému svazu

Společenská kronika

V měsíci červnu slaví významné životní jubileum

Jindřiška Benešová 75 let Odolena Voda

Jan Hádek 70 let ÚJV Řež

Jubilantům přejeme především zdraví, spustu energie a dobré nálady a děkujeme za veškerou práci.

Zpravodaj vydává OV KSČM Praha-východ. Naše web stránky: tresnicka.kscm.cz
Elektronická pošta: ov.prvych@kscm.cz, Telefon 222 897 460 nebo mobil 725 646 019